

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Loge Witte Lotus

Jaargang 7—nummer 10
Oktober 2012

BELGIE/BELGIQUE

P.B./P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Colofon:

Maandblad

Erkenningnummer

P708093

Versijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Geuzenplaats 8.

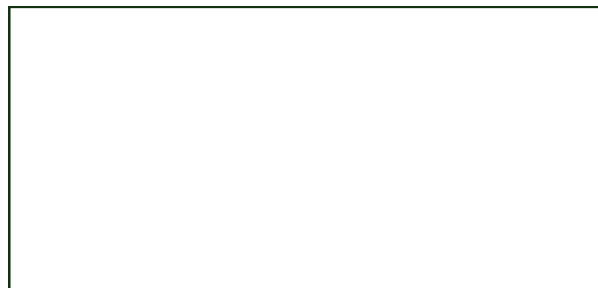
Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen, tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk, hij vormt
geen uitdrukking van enig standpunt van
de BTV en haar afdelingen.

Loge Witte Lotus is nu ook te vinden op

Facebook en Twitter (<http://twitter.com/LogeWitteLotus>)

In dit nummer:

<i>De drie doelstellingen BTV-loges te Antwerpen</i>	1
<i>Waarom natuurrampen?</i>	2
<i>I.K. Taimni</i>	4
<i>De begraafplaats Père Lachaise - deel 2</i>	5
<i>Programma Loge Witte Lotus Vrijheid van denken</i>	7
<i>Kalender oktober & november 2012 Belgische Theosofische Vereniging</i>	8

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loges in Antwerpen

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten - secretariaat:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Voor alle informatie kan u terecht:

Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53

E-mail : eddy.doms@pandora.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands
Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Website: <http://www.logewittelotus.be>

E-mail: info@logewittelotus.be

KBC IBAN BE92 7360 0139 2723 - BIC KREDBEBB

tnv Vandekerkhove & Van Osta & Ogenhaffen

Waarom natuurrampen?

Jean Delville

In *La Revue Théosophique Belge*, het tijdschrift van de Belgische afdeling van de Theosofische Vereniging uit het begin van de 20ste eeuw, vonden we een artikel geschreven door Jean Delville (1867-1953).

Delville, aanvankelijk een realistisch, doch later een symbolistisch dichter en kunstschilder, werd lid van de Theosofische Vereniging eind van de jaren 1890. In 1910 werd hij secretaris van de Belgische afdeling en daarna, van 1911 tot 1913 was hij Secretaris Generaal van de Belgische Theosofische Vereniging.

De titel van het artikel is: Waarom natuurrampen? Ook nu nog een actueel onderwerp want, de afgelopen jaren werd de wereld meerdere keren opgeschrikt door natuurrampen van ongekende omvang. Televisie, kranten, tijdschriften enz. geven ons een beeld van de verwoestende krachten van aardbevingen, overstromingen, vulkaanuitbarstingen, enz. Bij het zien van al de vernielingen, het leed van de getroffen, kan niemand onverschillig blijven. We treuren om hen die de ramp niet hebben overleefd. We leven mee met de ellende en het verdriet van al diegenen die zijn achtergebleven. We helpen waar het kan, zo goed het kan en we stellen ons terecht de vraag:

Waarom al deze natuurrampen?

<http://www.passionforpaintings.be/art-gallery/jean-delville-painter/>

Na het eerste en intense gevoel van horror dat ons omhelst door het verbijsterend spektakel van natuurrampen zoals deze die vernieling zaaide, de dood en het lijden brachten op Sicilië (1) en in

Calabrië, terwijl het hart als verpletterd blijft onder het gewicht van een medelijden zo intens dat ze onvermogen is, stelt de geest zich deze angstige en ontzaglijke vraag: *Wat is het Waarom van dergelijke catastrofes?*

Zijn zij het onverbiddelijke feit van het blind noodlot, dat ligt in de chaos van gevaar, obscure en aardse krachten?

Zijn zij eerder noodzakelijke activiteiten voor de mysterieuze evolutie van de aarde en de evolutie van het menselijk ras?

De wetenschapper die, vanuit een zuiver wetenschappelijke zienswijze, enkel de uitwendige vaststelling doet van een aardbeving, verwerpt – met de glimlach op de lippen – elk idee van een ingrijpen of een onzichtbare reden. Beweert zelfs, door de periodiciteit quasi rekenkundigheid van het fenomeen, enkel het fatale spel van de fysieke krachten van de natuur te zien.

De religieuze mens, vooral de katholieke gelovige, ziet hierin het bijgelovig spontane resultaat van de hemelse wraak.

Dit zijn, en men moet het zeggen, de twee meest gebruikelijke wijzen om naar deze onthutsende rampen te kijken.

Is dit het enige dat men kan aanhalen in dergelijke omstandigheden? Het scepticisme van de geleerde en het bijgeloof van de gelovige, zijn dit werkelijk de twee enige mogelijke zienswijzen?

Volstaat dit voor de Wetenschap om in de waarheid te staan? Volstaat dit beven voor zijn wraakzuchtige 'God' voor de Religie om de waarheid te zeggen?

Ik denk het niet. De reden en het gezond verstand verwerpen enerzijds een blinde opvatting van de Natuur en anderzijds een zo godslasterende opvatting van het Goddelijke. Er blijft, inderdaad, tussen deze twee hypothesen – de wetenschappelijke en de religieuze – een rationele verklaring die, zelfs minder gebruikelijk dan de twee

andere, niet minder verdienstelijk is om er even over te mediteren.

Het is de *Theosofie* die het ons aanbiedt. De theosofische verklaring heeft op zijn minst het voordeel, wat bij de twee andere theorieën het verstand ontzettend kwetst, te verenigen. Want, daar waar de orthodoxe gelovige de 'vinger van God' ziet, vindt de materialist er opnieuw een gelegenheid in om triomfantelijk te verkondigen dat er geen God is, omdat er geen gerechtigheid is, en omdat er geen blinde krachten in de natuur zijn. Hieruit komt enkel voort, als souverain meester: het Toeval! De enige logica zegt ons dat de God-Toeval van de materialist even onzinnig en ook onmogelijk is als de Wraakzuchtige God van de gelovige.

Maar er bestaat een wet, - de grote wet van oorzaak en gevolg! - welke de Hindu filosofie *Karma* noemt. Deze wet toont ons dat er in werkelijkheid, noch straf, noch beloning is, maar dat altijd en zonder ophouden - in de ononderbroken tocht van de Evolutie - het Karma het verbroken evenwicht herstelt. Het is dus niet, zoals sommigen zouden denken, de Wet van Karma die straft of beloont, het is de mens die zichzelf straft of beloont door, hetzij te werken in harmonie met het moraal Evenwicht van de wereld, hetzij door dit Evenwicht te verbreken door zijn onharmonieuze acties. Er is dus geen 'Voorzienigheid', noch een blind noodlot in de volbrenging van de menselijke bestemmingen.

"We beschouwen met verbijstering, een mysterie dat we zelf hebben voortgebracht, en raadsels die we weigeren op te lossen, vervolgens beschuldigen we de Grote Sfinx ons te hebben verslonden", zegt heel duidelijk de grote occultiste H.P. Blavatsky, in de Geheime Leer.

Of, de noodzakelijkheden van de menselijke evolutie – *dubbele evolutie: zichtbaar en onzichtbaar* – zijn onlosmakelijk verbonden met de evolutie van de continenten. Het geografisch aspect van de

Vervolg van pagina 2

Waarom natuurrampen?

Jean Delville

wereld verandert volgens de evolutie van de rassen en volgens het verloop van de beschavingen.

De vernietiging door het vuur van Lemurië en deze van Atlantis door het water, zijn hier grote voorbeelden van. De cyclische wet van evolutie van de Rassen brengt periodiek deze grote natuurrampen - geheel of gedeeltelijk - met zich mee. De universele geschiedenis toont het aan en alle grote kosmogonieën vermelden de reeks van continentale catastrofes, die geleidelijk het aardse decor en de menselijke soort veranderden.

“De hevige kleine rampen en de kolossale aardbevingen worden in de annalen van het merendeel van de naties – indien niet allen – herinnerd”, zegt H.P. Blavatsky. De opstuwing en de ineenstorting van de continenten is steeds in werking. De gehele Zuid-Amerikaanse kust werd opgestuwd met 10 tot 15 voet en verlaagde opnieuw in een uur tijd. Huxley heeft aangetoond dat de Britse Eilanden tot viermaal toe overspoeld werden door de oceaan, daarna was er een opstuwing en werden ze opnieuw bevolkt. De Alpen, de Himalaya en het ketengebergte van de Andes zijn allen het resultaat van afzetting op de bodem van de zeeën, daarna opgestuwd, door titanische krachten, tot hun huidige hoogte. De Sahara was het bekken van een Miocene zee (2). Gedurende de vijf tot zes laatste miljoen jaren zijn de kusten van Zweden, Denemarken en Noorwegen opgestuwd met 200 tot 300 voet, in Schotland werden kusten opgestuwd met uitstekende rotsen en geïsoleerde blokken die de actuele kust overstijgen, uitgevreten door inhalige golven. Het noorden van Europa stijgt nog steeds uit boven de zee en Zuid-Amerika geeft ons het fenomeen van opgestuwde kusten over een lengte van meer dan 1000 mijlen, die momenteel een hoogte hebben bereikt tussen de 100 en de 1300 voet boven het niveau van de zee. Aan de andere kant, stort de kust van Groenland snel in, zodat de Groenlandse bevolking vermijdt op de kust te bouwen. Al deze fenomenen zijn zeker.

Waarom zouden deze geleidelijke veranderingen, in ver vervlogen tijden, niet plaats hebben gevonden door gewelddadige rampen, wanneer rampen als deze zich ook nu, in deze dagen, nog voordoen op een kleinere schaal, zoals, bv. het geval van het eiland Soenda waar 80.000 Maleisiërs werden vernietigd?”

Men ziet het, deze rampen, groot en klein, spelen een rol in de evolutie van de wereld. Zij bezitten een diepe *reden-van-zijn*, welke ook de incoherente verschijningen van hun onverbidde periodieke periodiciteit moge zijn.

Het zijn machtige krachten, intelligente krachten, onbekend door de mensen, die voorafgaan aan deze gedeeltelijke of gehele transformaties van de continenten en dit, altijd volgens een strikte en evenredige toepassing van de Karmische zaak, d.w.z. in een exacte evenredigheid van het collectief Karma. Want het Karma is tegelijkertijd individueel, familiegebonden, sociaal, nationaal en rasgebonden. Neen, de natuurrampen zijn niet simpelweg ‘ongelukken’ van de natuur. Zonder ze blindelings op rekening van de ‘wil van God’ te zetten, noch ze onder een “blind noodlot” te plaatsen, kunnen we zeggen dat ze het onvermijdelijk effect zijn van een Immanente Gerechtigheid, m.a.w. het resultaat van de Wet van Moreel Oorzakelijk Verband.

Maar, zo denkt men, welke is de natuur van deze ‘intelligente krachten’, deze omwentelingen van de dood, waar zoveel menselijke levens gruwelijk opgeofferd worden?

In werkelijkheid zijn deze ‘krachten’ entiteiten, die behoren tot een speciale hiërarchie van het Onzichtbare. Men heeft ze al meermaals genoemd *“de Geesten van de Natuur”*. Ze staan in werkelijkheid, in direct contact met de Elementen. De oosterse filosofie duidt ze aan onder de naam *Deva's*, zij die de naties beheren en leiden, volgens de noodzakelijkheden van het collectief Karma. Om hun kosmische functie te vervullen, hebben deze

http://www.vulkanen.nl/pages/page.asp?page_id=4670

Deva's verschillende soorten lagere entiteiten - een oneindige verscheidenheid - tot hun beschikking. Zij maken gebruik van deze ‘krachten’, deze ‘energieën’ van de natuur, om het plan van de evolutie van de wereld uit te voeren, door het geografisch aspect van de aarde te veranderen door vernielingen, storingen en rampen van alle aard, zoals aardbevingen, lawines, overstromingen, uitbarstingen, enz.. De dag dat de Wetenschap erkent, dat de ‘Krachten van de Natuur’ een machtige en ontzaglijke hiërarchie van Wezens is, die elk handelen volgens een vastgelegd plan en die hun energieën bundelen teneinde de evolutie uit te voeren, die dag zal een enorme stap worden gezet in het begrip van de grote fenomenen van de Natuur. Maar niet, alvorens het *Astrale Plan en het onzichtbare leven*, voor de wijze, een realiteit zijn geworden, want het is op het Astrale en het Etherische Plan dat men deze mysterieuze hiërarchie in actie kan zien. Hetzij tegen de menselijke wil in, wanneer deze de wetten van moraal evenwicht schenden, hetzij samenwerkend, wanneer de mens zoekt de harmonie tot stand te brengen.... Men zal dan beter de weidsheid en de horror van de natuurrampen begrijpen die deze Krachten uitlokken, wanneer men zal weten dat het inzicht van het Onzichtbare helemaal niet hetzelfde is als dat van het zichtbare – het onze.

Wordt vervolgd

- (1) Zware aardbeving in december 1908 – 78.000 doden
- (2) Het Mioceen is een tijdperk in de geologische tijdschaal, dat duurde van 23,03 tot 5,332 miljoen jaar geleden.

I.K. Taimni

Sabine Van Osta

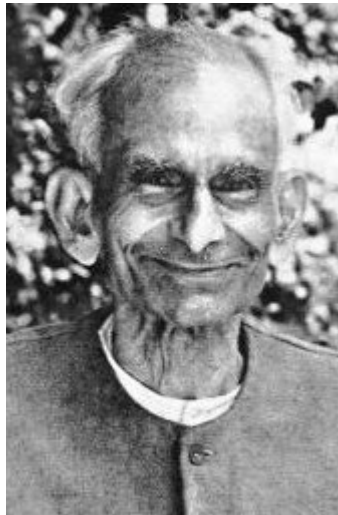

Iqbal Kishen Taimni werd geboren in 1898 in een familie van kashmirbrahmanen, in Lucknow, in de provincie Uttar Pradesh, India. Zijn ouders, vader Prem Kishen Taimni en moeder Biraj verhuisden uiteindelijk van Lucknow naar Allahabad waar zijn vader een baan aannam als gemeentesecretaris. Toen Iqbal 11 jaar was, bezweek zijn moeder aan tuberculose. De jonge Iqbal zou, samen met zijn 2 jaar jongere zusje Chandra, verder opgevoed worden door zijn grootmoeder, Bishen. Zijn vader is nooit hertrouwd. Iqbal Taimni bezocht het openbare college van Allahabad en studeerde af in de scheikunde. Hij bleek een voortreffelijk student te zijn dat kort na zijn afstuderen een hoge functie bij de overheid liet staan voor een baan als lector aan de universiteit van Allahabad.

Op 21-jarige leeftijd werd Iqbal Taimni lid van de theosofische vereniging. Het is de periode waarin hij zijn toekomstige echtgenote leert kennen, Kunwar, een jonge dame die de theosofische meisjesschool te Varanasi had gefrequenteerd en met wie hij in 1922 trouwt. Kunwar zou net als Iqbal succesvol afstuderen, voor die tijd een nog ongewoon gegeven als meisje. Kort na hun huwelijk, zou Kunwar haar studies verder zetten aan de universiteit van Allahabad, waar Iqbal nog steeds lector was, dit maar in geschiedenis. In 1926 werd haar een beurs aangeboden om zich te bekwamen in de Montessori lerarenopleiding in het Verenigd Koninkrijk. Iqbal volgde haar naar Europa en schreef zich in voor een doctoraatsstudie aan de universiteit van Londen. In 1928, na het succesvol afronden van resp. De lerarenopleiding en het doctoraat in de anorganische scheikunde, keerden de echtgenoten naar India terug.

Na hun terugkeer, nam Iqbal opnieuw een baan aan de universiteit van Allahabad als docent scheikunde, wat hij tot aan zijn pensionering zou blijven doen. Kunwar werd directrice van de Krishna Ashram, een Montessorischool te Allahabad gesponsord door de theosofische vereniging. Beide echtgenoten bleven al

die tijd ook actief in de theosofische vereniging, met name in de Anand loge te Allahabad. Iqbal Taimni richtte o.a. het Anand Publishing House op, dat als doel had de publicatie van theosofische literatuur.

greatspiritualbooks.com

In 1960 ging Taimni met pensioen, waarna hij zich ging wijden aan het schrijven van commentaren over theosofische onderwerpen en religieuze geschriften uit de Hindoe traditie waarin hij geboren is. Hij ging zelfs zover van les te volgen bij een Sanskrietleraar teneinde de oude Indische teksten zelf te kunnen lezen. Dankzij zijn publicaties zowel artikels in magazines als boeken o.a. over yoga en meditatie, stond hij bekend als een autoriteit in deze disciplines. In 1975 ontving hij de Subba Row Gold Medal voor zijn bijdrage aan de theosofische literatuur. Iqbal Taimni overleed in 1978.

Het Theosophical Publishing House te Adyar heeft al zijn werk gepubliceerd. Van deze moeten we vooral vermelden:

- Gayatri
- Man, God and the Universe
- Science and Occultism
- The Secret of Self-Realisation
- A way to self-discovery: self-culture in the light of occultism

Een aantal boeken werden ook vertaald in het Nederlands, het laatst ge-

noemde boek onder de titel "Een weg tot zelfontdekking". Deze vertaling werd uitgegeven door de Uitgeverij van de Theosofische Vereniging in Nederland in 1989. Het boek bestaat uit drie delen. Het eerste, korte deel behandelt "de theoretische grondslag van de wetenschap van zelfcultuur" bij wijze van inleiding, met o.a. een uiteenzetting omtrent het plan van evolutie of het goddelijk plan en de rol van de zelfcultuur in en voor dat plan. Het tweede deel gaat dieper in op de praktijk van de zelfcultuur en kaart de problemen aan die zich kunnen voordoen vanaf het moment dat men zich ernstig op zelfcultuur gaat toeleggen, dwz vanaf het moment dat men zijn eigen voertuigen zo uitzuivert en leert hanteren dat ze werkelijk instrumenten worden geschikt voor de realisatie van het goddelijk plan in zoverre het de menselijke evolutie aangaat. Een geslaagde zelfcultuur mondt onvermijdelijk uit in zelfontdekking en zelfrealisatie en deze fase en de technieken die eraan ten grondslag liggen, bespreekt Taimni in het derde deel van dit boek. Bedoeling blijft steeds om bouwstenen aan te reiken voor de eigen evolutie, eerder dan het laatste woord over alles te zeggen. Zelfcultuur en zelfrealisatie zijn niet zozeer een kwestie van woorden maar eerder van de juiste beoefeningen en innerlijke ervaringen.

Elke eerste maandag van de maand wordt dit werk besproken in Tak Vrede, te Gent. U bent uiteraard van harte welkom bij deze besprekingen. Voor meer informatie verwijzen wij graag naar de publicatie "Shanti" van onze Gentse zusterloge.

Alle informatie ivm studieklassen en voordrachten zijn te vinden op de website van Tak Vrede - Gent:

<http://www.theosofiegent.be/v0.1/>

Wie graag het maandblad 'Shanti' - elektronisch - ontvangt, kan dit aanvragen op het mailadres:

marcel.ceckman@telenet.be

De begraafplaats Père Lachaise - deel 2

Lieve Opgenhaffen

Het is misschien al duidelijk dat een bezoekje aan Père Lachaise heel wat tijd in beslag kan nemen. Niet enkel omdat de begraafplaats enorm uitgestrekt is maar ook omdat men in deze oase van rust en stilte constant geconfronteerd wordt met monumenten die elk een apart verhaal vertellen. De lijst van symbolische afbeeldingen is heel lang en zo is ook de lijst van bekende en beroemde personen die er begraven liggen. Enkele grafmonumenten, waar je als bezoeker nooit alleen bent, zijn:

Het graf van Allan Kardec:

<http://it.wikipedia.org/wiki/File:KARDEC.jpg>

Allan Kardec is het pseudoniem van Hippolyte Léon Denisart Rivail, (1804-1869), een Frans pedagoog.

Zijn *spiritistische leer* beschreef hij in 'Het Boek der Geesten' (1857), 'Het Boek der Mediums' (1861), 'Het Evangelie volgens het Spiritisme' (1863), 'Hemel en Hel' (1865), en 'Genesis volgens het Spiritisme' (1968).

Volgens Kardec is het spiritisme een 'wetenschap' die de natuur en de oorsprong en bestemming van de geesten betreft, alsook hun relaties met de lichamelijke wereld. Het spiritisme zou brengen wat Jezus heeft gezegd met betrekking tot de beloofde Verzoener: *de kennis der zaken, zodat de mens weet waar hij vandaan komt, waarheen hij gaat en waarom hij op Aarde is; de spiritistische leer maakt dat we ons aangetrokken voelen tot de ware principes van Gods wet en brengt ons troost door middel van geloof en hoop.*

Op en aan het graf, dat de vorm heeft van een dolmen, staan altijd bloemen. De bronzen buste wordt vaak aange-

raakt, in de hoop in contact te kunnen komen met het onzichtbare.

Het graf van Jim Morrison:

death2ur.com

James Douglas (Jim) Morrison (1943-1971) was een Amerikaans zanger, dichter en tekstschrijver. Hij was de zanger van de band The Doors en schreef verschillende gedichtenbundels.

Als officiële doodsoorzaak werd op de overlijdensakte een hartaanval genoteerd, doch de werkelijke doodsoorzaak werd nooit opgehelderd. Heel waarschijnlijk was het een gevolg van een overdosis drugs en interne lichamelijke kwalen.

Het graf is bezaaid met graffiti en het borstbeeld dat op zijn graf stond, werd meerdere malen vernield. Uiteindelijk werd het verwijderd.

De Griekse tekst op het graf: 'KATA TON DAIMONA EAYTOY' kent meerdere vertalingen doch in het Nieuwgrieks is het: 'Hij schiep zijn eigen demonen'.

Het graf van Oscar Wilde:

Oscar Fingal O'Flahertie Wills Wilde (1854-1900) was een toneelschrijver, schrijver, dichter en estheet van Ierse afkomst. Het grootste deel van zijn leven bracht hij door in Engeland.

In de loop der jaren distantieerde hij zich steeds opener van de heersende moraal in het Victoriaanse Engeland. Als kunstenaar eiste hij volledige vrijheid. Daarin werd hij beïnvloed door het werk van de Chinese filosoof Zhuangzi (1). Wilde voelde zich sterk aangesproken door een filosoof die "leefde in een tijd waarin iedereen zijn deugden voor zich hield en niemand zich met andermans leven bemoeide".

Toen hij in 1891 Lord Alfred Douglas (1870-1945) ontmoette en beide mannen een intieme relatie onderhielden, kwam het tot een rechtzaak tussen Wilde en de Markies van Queenberry (vader van Douglas), die door de vader van Douglas werd gewonnen. Wilde werd gearresteerd en tot twee jaar gevangenisstraf met dwangarbeid veroordeeld.

Hij kwam in 1897 vrij en verliet Engeland toen vrijwel onmiddellijk. Hij keerde er nooit meer terug.

De laatste jaren van zijn leven bracht hij in armoede door in Frankrijk, waar hij aan een hersenvliesontsteking bezweek.

Oscar Wilde was sinds zijn studententijd gefascineerd door het katholicisme. In 1877 ontmoette hij paus Pius IX en hij beschreef de Katholieke Kerk als volgt: *'for saints and sinners alone — for respectable people, the Anglican Church will do'*. Tijdens zijn gevangenschap had Wilde de werken van Augustinus, Dante en kardinaal Newman verslonden.

Op zijn sterfbed bekeerde hij zich tot het Katholicisme.

<http://www.findagrave.com/cgi-bin/fg.cgi?page=pv&GRid=6905362&PIpi=342521>

Het graf van Oscar Wilde werd vroeger met graffiti besmeurd. In 1999 vatte iemand het idee op om zijn/haar gestifte lippen op het graf te drukken. Dit idee kreeg massaal navolging. Een glazen barrière werd aangebracht die moet verhin-

Vervolg van pagina 5

De begraafplaats Père Lachaise - deel 2

Lieve Opgenhaffen

deren dat niet nog meer beschadigingen aan de grafsteen worden toegebracht.

Een graf dat een beetje verscholen ligt en zeker niet vergeten mag worden, is dat van de **familie Encausse**.

<http://andrevgough.co.uk/forum/viewtopic.php?i=1&t=3768>

Niet iedereen is vertrouwd met het leven van de mensen dit er begraven liggen.

Vooreerst is er **Gérard Anaclet Vincent Encausse**, (La Corona, 13 juli 1865 – Parijs, 25 oktober 1916), beter bekend als **Papus**. Een veelzijdig man, en zijn leven kort beschrijven is onmogelijk. Door zijn interesse voor Kabbala, tarot, magie, alchemie en occultisme zou hij, op jonge leeftijd, heel wat tijd doorbrengen in de Bibliothèque Nationale in Parijs en er kennis maken met de werken van o.a. Eliphas Levi (1810-1875), een Frans filosoof, occultist, vrijmetseelaar, kabbalist en rozenkruiser.

Door zijn interesses werd hij gedurende zijn leven ook lid van verschillende verenigingen, zo o.a. ook van de Theosophical Society, opgericht door H.P. Blavatsky (zie WLB feb-mrt-apr 2007).

Papus werd ook ingewijd in verschillende initiatiebewegingen, zoals bv. L'Ordre Kabbalistique de la Rose-Croix, de Athoor Temple of the Golden Dawn, de Rite van Memphis en Misraïm, enz.. Hij werd ook tot bisschop gewijd van l'Eglise Gnostique de France.

Papus zelf zou ook, al dan niet met de hulp van gelijkgezinden, verschillende verenigingen oprichten. De voornaamste was L'Ordre Martiniste in 1888.

Sinds die tijd kunnen we spreken van een gestructureerde Martinistenorde, waarvan Papus beschouwd wordt als de geestelijke vader. In 1891 zou dit leiden tot de oprichting van een Opperraad waarvan Papus benoemd werd tot Grootmeester voor het leven.

Zijn kijk op de wereld en het leven zou helemaal veranderen door zijn ontmoeting met 'Monsieur Philippe', een spiritueel genezer en geestelijke leraar uit Lyon. Voor Papus was de markies Joseph Alexandre Saint-Yves d'Alveydre (1842-1909) zijn intellectuele leraar. 'Monsieur (Meester) Philippe' noemde hij zijn spirituele leraar.

Papus is zeker nog niet vergeten. Elk jaar opnieuw komen Martinisten en vrienden, rond 25 oktober, samen op de begraafplaats en brengen hulde aan deze toch wel heel markante figuur, die - op het einde van de 19^e en in het begin van de 20ste eeuw – zijn stempel heeft gedrukt op het internationale occultisme.

Tevens ligt hier begraven: **Dr. Philippe Encausse** (1906-1984), zoon van Papus. Hij zou in de voetsporen van zijn vader treden en wordt beschouwd als een 'hernieuwer' van de toen bestaande Martinistische Opperraad. Philippe Encausse blies nieuw leven in het tijdschrift van zijn vader: *l'Initiation* en richtte tevens de '*Groupe indépendant d'études ésotériques*' opnieuw op. Geïnitieerd in verschillende verenigingen, was hij ook bisschop in de Gnostische Kerk.

Belangrijk is ook dat Philippe Encausse de bewondering van zijn vader, voor het werk van Meester Philippe, erfde. Hij moedigde de oprichting van de '*Amis de Maître Philippe*' heel erg aan en met vastberadenheid en overgave zou hij, net als zijn vader, de belangrijke van het werk van Maître Philippe binnen de Martinistenorde, en ver daarbuiten, helpen verspreiden.

Verder liggen er ook nog in het familieliefgraf:

Louis Encausse (1833-1907), vader van Papus en chemicus van opleiding,

een beroep dat hij nooit heeft uitgeoefend. Toch bezat hij een eigen uitvindersnatuur die hij overbracht op zijn zoon.

Tussen alle therapeutische methoden die de 19^e eeuw zag geboren worden en zag sterven – zelfs voor ze in gebruik werden genomen – had hij een methode van 'beroking' weerhouden. Een methode die in de jaren 1820 door ingenieuze uitvinders was voorgesteld. Zijn experimenten met deze methode zouden leiden tot de oprichting van l'Institut Encausse, waar patiënten konden genieten van medicinale stoombaden. Tevens zou hij de 'galzeep' op punt stellen. Deze zeep is een vlekkenreinigingsmiddel op basis van plantaardige oliën (Marseillezeep) en de gal van runderen (2).

Jacqueline Encausse, geboren **Basse** (1920-2006), 3de echtgenote van Philippe Encausse. Samen met haar echtgenoot zette zij zich in voor het Martinisme en het tijdschrift *l'Initiation*. Na de dood van Philippe Encausse uitte ze de wens om zijn werk op de redactie van het tijdschrift verder te zetten. Ze bleef dit doen tot in het jaar 2000, toen haar gezondheid achteruit ging en ze niet meer in staat was het werk verder te zetten. In 1991 schreef ze het boek: '*Un serviteur inconnu, Philippe Encausse*'.

Irene Perez – Spaanse zigeunerin, moeder van Papus.

Louise Suzanne Irène Encausse (1878-1960), weduwe van Pierre Deullin (1873-1912), zuster van Papus.

Architect Brongniart, ontwerper van Père Lachaise, is zeker in zijn opdracht geslaagd. Hij heeft de begraafplaats aangelegd als een Engelse landschapstuin. Het oorspronkelijk jezuïetenlandgoed was 17 hectare groot was; de begraafplaats is ondertussen uitgegroeid tot een oppervlakte van 47 hectare.

Père Lachaise is een van de mooiste, maar zeker de grootste tuin van Parijs. De wandelpaden beslaan 15 km en het aantal bomen – vooral esdoorns, essen, thuja's en kastanjabomen, alsook platanen, acacia's, beuken, lindebomen en

Loge Witte Lotus - Lezingen op zondagochtend van 11:00u tot 13:00u

Locatie: OC Katrinahof - Fromentinstraat 1 - 2050 Antwerpen Linkeroever

	Oktober 2012	Geen zondaglezing !!!
04/11/2012	Sabine Van Osta	Het Christendom volgens de Theosofie
02/12/2012	Hugo Cardon	M. Nussbaum en de Phaedrus van Plato
06/01/2013	Guido Hoste	Een kabbalistische kijk op de mens als microkosmos
03/02/2013	Mintze van der Velde	H.P.B en het Elektrisch Universum
03/03/2013	Hans Janssen	Esoterisch Christendom
07/04/2013	Yves Vandenberg	Vrijmetselarij, achter de verschijningsvorm
05/05/2013	Christian Vandekerkhove	Atlantis en Lemurië

Zondaglezingen: Vrijwillige bijdrage

Info: (0486) 631 997 en (0476) 879 968

Iedereen is van harte welkom!

Vervolg van pagina 6

De begraafplaats Père Lachaise - deel 2

Lieve Opgenhaffen

notenbomen – wordt geschat op 5300. Er werden tevens meer dan 200 soorten vogels geteld, waardoor Père Lachaise ook de grootste volière is van Parijs. Père Lachaise is uniek. Het is een wandelpark, een geschiedenisboek, een pelgrimsoord, een openluchtmuseum en een herdenkingsplaats, maar op de eerste plaats een begraafplaats. Gewone mensen vonden en vinden hier, in deze stad binnen de stad, een plaatsje tussen de 'beroemdheden'. De eenvoudige grafzerken en de heuse grafmonumenten

die elkaar afwisselen, omringd door de prachtige oude bomen langs de aange-

routard.com

legde lanen, doen elke bezoeker even stil worden en nadenken over leven en dood.

(1) Zhuang Zi (of in de oude spelling Chuang Tzu), (ca. 369 v.Chr.-286 v.Chr.), was een Chinese dichter en toaistisch filosoof uit de klassieke periode van de Chinese filosofie. Hij wordt een mysticus en een soort Quiëtist genoemd. Zijn werk wordt gezien als één van de drie pijlers die het fundament vormen voor het taoïsme. Hij wordt beschouwd als iemand die een heel duidelijk stempel heeft gedrukt op het meditatieve zenboeddhisme.

(2) http://fr.wikipedia.org/wiki/Savon_au_fiel

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap. Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn

leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

Loge Witte Lotus

Zondaglezingen gaan door in het Katrinahof - Fromentinstraat 1 - 2050 Antwerpen
Alle andere activiteiten vinden plaats in de Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Kalender oktober 2012

Kalender november 2012

MA	DI	WO	DO 20:00-22:00	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
1	2	3	4 GRONDBEGIN- SELEN THEO- SOFIE	5	6	7 GEEN LEZING !!!
8	9	10	11 VIVEKACUDA- MANI	12	13	14
15	16	17	18 DE SLEUTEL TOT DE THEOSOFIE	19	20	21
22	23	24	25 TOEGEPASTE THEOSOFIE: ESOTERIE	26	27	28
29	30	31				

MA	DI	WO	DO 20:00-22:00	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
			1 GEEN STUDIE- KLAS !!!	2	3	4 CHRISTEN- DOM VLGS THEOSOFIE
5	6	7	8 VIVEKACUDA- MANI	9	10	11
12	13	14	15 DE SLEUTEL TOT DE THEOSOFIE	16	17	18
19	20	21	22 TOEGEPASTE THEOSOFIE: ESOTERIE	23	24	25
26	27	28	29 VRIJ ONDER- WERP	30		

Loge Witte Lotus - oktober 2012

Loge Witte Lotus - november 2012

04/10/2012 Grondbeginselen der Theosofie

07/10/2012 Geen lezing !!!

11/10/2012 Ethiek: Vivekacadamani

18/10/2012 De sleutel tot de theosofie

25/10/2012 Toegepaste Theosofie: Esoterie

01/11/2012 Geen bijeenkomst !!!

04/11/2012 Het Christendom volgens de Theosofie

08/11/2012 Ethiek: Vivekacadamani

15/11/2012 De sleutel tot de theosofie

22/11/2012 Toegepaste Theosofie: Esoterie

29/11/2012 Vrij onderwerp

Voor meer informatie omtrent de programma's kunt u terecht op (0476) 879 968 en (0486) 631 997.

De Belgische Theosofische Vereniging

De Theosofische Vereniging werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum gevestigd te Naarden (Nederland).

In België zijn er loges te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Leuven. Zij organi-

seren met grote regelmaat voordrachten en studiebijeenkomsten en sommige, waaronder die in Brussel en Antwerpen, beschikken tevens over een uitgebreide bibliotheek. De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899.

Loge Witte Lotus, opgericht in 2006,

beoogt een aantrekkingspool te zijn voor zoekers naar en onderzoekers van waarheid.

“Verwacht geen kalm verblijf, geen vaste plaats, geen rust! ‘t Onzichtbaar wiel staat nimmer stil. Straks daalt wie steeg, wie daalde rijst omhoog. Gestadig draait de spil!”

Het Licht van Azië - E. Arnold - P 167